

Voordeelregel

Een scheidsrechter heeft vele bevoegdheden en plichten. Eén van deze is het spel door te laten gaan, wanneer de partij waartegen een overtreding werd begaan, hieruit voordeel kan trekken en het alsnog bestraffen van de oorspronkelijke overtreding, indien het verwachte voordeel op dat moment achterwege blijft. We spreken dan over de voordeelregel. Het woord “voordeelregel” lijkt een verplichtend karakter te hebben. Duidelijk dient echter te zijn, dat het wel of niet toepassen van voordeel ter beoordeling van de scheidsrechter is en dat het geen “wet” is.

Wat is nu precies voordeel?

Indien een speler een overtreding begaat, terwijl de tegenpartij het spel kan vervolgen, zal de scheidsrechter er verstandig aan doen om door te laten spelen. Wel dient dan voorop te staan dat er echt sprake is van voordeel. Er is sprake van “echt voordeel” indien de speler of zijn partij in een kansrijke positie komt om te scoren of om een aanval op te zetten. Van “echt voordeel” kan men spreken als dit in de buurt van het doel of strafschopgebied van de tegenstander gebeurt. Op eigen speelhelpt of rondom het eigen strafschopgebied zal dat minder voorkomen. Voor de scheidsrechter geldt het advies om het spel te onderbreken indien onnodige irritaties kunnen ontstaan.

Er is geen sprake van voordeel als dit voordeel is ontstaan na een foutieve spelhervatting of wanneer blijkt dat de bal voorafgaand aan het voordeel buiten het speelveld is geweest.

“Voordeel” kent een aantal aspecten:

1. verschil met “balbezit”

In de praktijk wordt ten onrechte van voordeel gesproken als een speler of een team in balbezit blijft. Voordeel is meer dan balbezit. Indien een team de bal breed moet spelen of zelfs helemaal terug moet spelen naar de eigen speelhelpt, dan heeft dat weinig meer te maken met voordeel zoals het wordt bedoeld.

2. terugfluiten van “voordeel”

Bij het “wait-and-see”-principe (enige seconden afwachten) geldt echter wel dat de situatie niet meer teruggefloten kan worden als het beoogde voordeel zijn beslag heeft gehad. Als de scheidsrechter niet direct affluit, maar de situatie afwacht om te kijken of er sprake kan zijn van voordeel voor de “benadeelde” partij, kan hij de situatie alleen dan maar “terugfluiten”, als de speler zelf de bal verliest, de bal niet een medespeler bereikt, de bal bij een tegenstander terechtkomt of zonder tussenkomst van een medespeler buiten het speelveld gaat. Komt de bal wel bij een teamgenoot terecht en deze verspeelt de bal of hij speelt de bal vervolgens naar een tegenstander, dan kan de situatie niet meer “teruggefloten” worden. *Op het moment dat de bal bij een medespeler komt en deze de bal verder kan transporteren, dan heeft het beoogde voordeel zijn beslag gehad.* Daarnaast zal ook duidelijk zijn dat bij bovenbeschreven situaties de bijbehorende disciplinaire maatregel niet achterwege mag blijven (gele of rode kaart).

3. voordeel bij forse overtredingen en het alsnog nemen van een disciplinaire maatregel

Voordeel toepassen bij forse overtredingen (buitensporige overtredingen – Rode kaart) zal slechts zeer sporadisch moeten gebeuren. Met name bij overtredingen waar een disciplinaire straf op zijn plaats is, zal de scheidsrechter er beter aan doen om het spel direct te onderbreken. Alleen bij een zeer kansrijke aanval zal de scheidsrechter kunnen laten doorspelen. Dit belet hem dan echter niet om de bij de overtreding behorende disciplinaire straf alsnog toe te passen. Een goede

scheidsrechter zal bij doorspelen aan de overtreder laten merken dat hij bij de speler terug zal komen, zodra het spel "dood" is. Als de periode tussen de overtreding en het fluitsignaal erg lang duurt, voorkomt dit optreden onduidelijkheid bij zowel spelers, trainers als publiek. Indien de scheidsrechter het spel zelf onderbreekt voor het toepassen van een disciplinaire straf, moet het spel worden hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was, toen het spel werd onderbroken.

4. voordeel toepassen afhankelijk van de situatie

Factoren die de scheidsrechter mee dient te laten spelen bij het wel of niet toepassen van de voordeelregel zijn o.a.:

- sfeer van de wedstrijd;
- aard van de overtreding;
- plaats van de overtreding (niet in eigen strafschoopgebied);
- selectief toepassen, met name na cruciale beslissingen;
- ervaring van de scheidsrechter.

5. taak van scheidsrechter bij geven van voordeel.

Het toepassen van voordeel zal de scheidsrechter duidelijk moeten laten blijken. Naast een duidelijk gebaar met de armen zal de scheidsrechter ook hoorbaar aangeven dat hij verder laat spelen. Door "doorspelen", "ga door" of "voordeel" te roepen, weet een speler die zich met de rug richting scheidsrechter bevindt dat deze de voordeelregel toepast. Het gebaar – 1 of twee armen vooruit - is van belang voor de andere spelers en het publiek. De scheidsrechter mag de voordeelregel toepassen bij elke overtreding van de regels.

Voorbeeld: Als een speler net buiten zijn eigen strafschoopgebied een vrije schop neemt en hij speelt de bal voor de tweede keer richting eigen doel zonder dat deze is aangeraakt door een andere speler en de bal verdwijnt dan in het eigen doel, dan kan de scheidsrechter de voordeelregel toepassen en dus een doelpunt toekennen in plaats van een indirecte vrije schop toe te kennen wegens het voor de tweede keer spelen van de bal.